

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

மரபின் பெரும்படவை வாழ் தலை என்ற நடுகல் லுகுத் துறைகளை அளிக் கிறார். அவற்றுள் பெரும்படையும் வாழ் துதலும் நடுகல் வழிபாட்டைக் காட்டுவன. வீரரின் பெயரும் பீடும் எழுதப்பட்டது, விளங்கிய நடுகற்கள் வழிபடப்பட்டது வந்தமையைச் சங்க இலக்கியங்களான பத்துப்பாட்டு; எட்டுத்தொகைநூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பண்டதைத் தமிழர்கள் நடுகல்லதைத் தெய்வமாக வழிபட்டனர். போரில் இறந்த வீரனுக்கு நடுகல் நட்டு அவனுடைய வீரத்தையே போற்றினார்கள். அதற்குரிய கல்லை மலகைக் குச்சென்று தீர்த்துத் துது அதைக் கொண்டுவந்து நீரில் இட்டு நீர்ப்படவை செய்து பிறகு அந்த வீரனுடைய பெயரையும் புகழையும் அக்கல்லில் எழுதி அதை நடவணையிடுதலில் நட்டு மக்கள் எல்லோரும் சீர்த்து சிறப்புச் செய்து வாழ் துதலார்கள். நடுகற்கோவில்களைப் போன்று அரசனையே புகழ்த்து இடத்தில் சமாதிக் கோவில்கள் உருவாயின. இக்கோவில்கள் பள்ளிப்பட்டைக் கோவில்கள் என்று கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படுகின்றன. வடக்கிருந்து (பட்டினி கிடந்து) உயிர் விட்டவருக்கும் கண்ணகி போன்ற வீரபத்தினிக் கும் நடுகல் நட்டுச் சிறப்புச் செய்து வரும் உண்டு. கணவனோடு தீயில் விழுந்து உடன்கட்டை ஏறின மகளிர்க்கும் நடுகல் நடுவது உண்டு. இது மஸ்திக் கல் (மாச்திக் கல்) என்று பெயர் பெறும் (வவேகட்சாமி, 2001:256).

யாருக்கு நடுகல்: போரில் வீரமரணம் அடைந்த வீரர்களுக்கு மட்டுமன்றி வடக்கிருந்து உயிர் துறந்தவர்க்கும் உடன்கட்டை ஏறிய உத்தமமாதர்க்கும் கோவில் கட்டியவர்க்கும் காலவாய் வட்டியவர்க்கும் நரபலியாக வட்டிண்பவர்க்கும் நற்காரியத்தின் பொருட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டவர்க்கும் நிரகைவர்தல் நிரமைட்டல் ஆகிய போர்களில் ஈடுபட்டு இறந்த வீரர்க்கும் நடுகற்கள் எடுக்கப்பட்டன. அப்படி இறந்த வீரர்களின் பீடும் பெயரும் பொறிக் கப்பட்ட வீரக்கல் நிலைநாட்டப்பட்டது. விலங்கினங்களிடமிருந்து ஊர் மக்களைக் காக்கும் பொருட்டு விலங்குகளுடன் போரிட்டு மரணம் அடைந்த வீரர்க்கும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டது. புவியுடன் போரிட்டு மாண்ட வின்றன் வடகன் என்னும் வீரனுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல் மோத்தக்கல் என்னுமிடத்தில் உள்ள கல்வெட்டு இதற்குச் சான்றாகத் திகழ்கிறது. மனிதர்க்கும் மட்டுமன்றிச் செயற்கரிய செயல் செய்த விலங்குக்கும் நடுகல் எடுக்கப்பட்டது. கோவிவன் என்ற நாய்க்கு எடுக்கப்பட்டதுள்ள எடுத்து தனபுர் நடுகல் இதற்குச் சான்றாக உள்ளது. சங்க காலத்திய நடுகற்கள் இதுகாறும் கிடக்கவில்லை. கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 20-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலப்பகுதியைச் சார்ந்த நடுகற்கள் பல தொல்பொருள் துறையின் முயற்சியால் கண்டெடுக்கப்பட்டதுள்ளன. இவற்றின் அமைப்பும் உருவமும் எழுத்துப் பலவகைப்பட்டன. நடுகற்களைக் குலத்தெய்வமாகவும் சிறுத்தெய்வமாகவும் கருதி மக்கள் வழிபடுகின்றனர். நடுகல் தெய்வங்களையன்றிப் பிறத்தெய்வங்களை வழிபடமாட்டோம் என்று மறக்குடி மகளிர்க்குறித்தாகப் புறநானூறு (335 : 9 – 12) க்குறித்தது. பழந்தமிழரின் வீரவழிபாட்டு அடிப்படையில் நடுகல் தெய்வங்கள் தோன்றின. இந் நடுகல் வழிபாட்டே பிற்காலத்தில் சிறுத்தெய்வ வழிபாடு தோன்றக் காரணமாக அமைந்தது எனும் ஒரு கருத்து அறிஞர்களிடையே நிலவுகிறது. இந் நடுகற்கள் உள்ள இடங்கள் வேட்டுவன்கோவில், வேட்டியப்பன்கோவில், பட்டான்கோவில், ஐயனாரப்பன்கோவில், மீனாரப்பன்கோவில் எனப் பலவற்றுப் பெயர்களால் குறிக்கப்படுகின்றன. நடுகற்களின் வகைகள்: கற்புடைய பெண்க்கு நாட்டப்படும் கல் மகாச்திக் கல், மாசுத்திக் கல் (மாஸ்திக் கல்), ச்திக் கல் என்று வழங்கப்பட்டது. கருநாடகமாநிலத்தில்

Written by - முனைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

மாசதிக கல் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றது. கணவன் இறந்த பிறகு, மனைவி உடன் கட்டையேறிய நினவைகச் சதிக் கறகள் எடுக்கப்பட்டன. இவ்வகருநாடக மாநிலத்தில் மகாசதிக் கல் என்றும் உறாசன தோள்கல்லு என்றும் சொல்லப்படுகின்றன. இவ்வகரே மாநிலத்தில் புலச்சிக் கல் என்றும் கச்சராத் துப்பகத்திகளில் பாலியா என்றும் வழங்கப்படுகின்றன. இக்காலத்திலும் இவ்வீரமார்த்தி கோவில் என்றும் வீரமார்த்திக் கோவில் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. சமணப் பெரியார்கள் சல்லகேனை விரதம் இருந்து உயிர்விட்டால் அவர்கட்கு நிச்சீ திகைக்கல் என்ற நினவைக்கல் நாட்டுவது வழக்கம். இளகீ ரனார் சங்ககால நடுகல் நடுநிலை நடுகல் ஆக இருந்ததாகவும் ஐயனாரிதனார் ஓங்கிய கல் ஆக இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சரேன சங்குடடுவன் கண்ணகிக்கட்கும் தன தாயார்க்கும் கல் நடத்தனைச் சிலப்பதிகாரம் கபுறுகிறது. வடக்கிருந்து இறந்த பிறகு கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு நடப்பட்ட கல் பற்றிப் புறநானுறு குறிப்பிடுகின்றது.

நடுகல்லின் சிறப்பம்மை: நடுகற்களில் வீரனது உருவம் போர்செய்யும் நிலையில் சதுக்கப்பட்டிருக்கும். வீரனின் இடையில் நீண்டதுணி சூற்றப்பட்டிருக்கும். தலையில் முடியலங்காரம் அல்லது கவசம் இருக்கும். மிடுக்காகத் தோற்றமளிக்கும் வீரனின் இடக்கையில் கடையமும் சில சமயங்களில் வில்லும் காணப்படும். வலக்கையில் வாளும் அல்லது குறுவாளும் இருக்கும். இவ்வகலப்பொருள்களாகக் கருதப்பட்டன. இறந்தவீரனின் உருவத்திற்குக் கீழே அல்லது மேலே கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். பலவற்றில் கல்வெட்டுகள் காணப்படவில்லை.

காணப்படும் இடங்கள்: தன்னிந்தியாவில் கருநாடகம், கரேளம், தமிழ்நாடு ஆகிய மாநிலங்களில் நடுகற்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழ்நாட்டில் சங்ககல்பட்டு, காஞ்சிபுரம், திருவள்ளூர், வேலூர், கடலூர், புதுச்சேரி, தருமபுரி, சேலம் ஆகிய இடங்களில் மிகுதியான நடுகற்கள் காணப்படுகின்றன. இருப்பினும், இவ்வகல்கள் கருநாடகத்தில் தான் அதிக எண்ணிக்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன (பாலுசாமி, 2009:189-190).

சங்க இலக்கியத்தில் நடுகல் வழிபாடு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. மக்கள் இவ்நடுகல் வழிபாட்டைத் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு அங்கமாகக் கடைப்பிடித்துள்ளனர். சங்க இலக்கியப் புத்தகப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான மலபைகடாம் எனும் நூல் தொண்டமண்டலத்திற்குரிய நூலாகக் கருதப்படுகிறது. அந்நூல் தொண்டமண்டல மக்களின் வாழ்வியல் கபுறுகளை மிகத் தெளிவுபடக் கபுறுகிறது. அந்நூலில் நடுகல் வழிபாடு குறித்த செய்தி காணக்கிடக்கிறது. தொண்டமண்டல மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் பின்பற்றப்பட்ட பழக்க வழக்கங்களில் நடுகல் வழிபாடு சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

மணிகள் ஒலிக்கும் வேலினை உடைய மழவர்கள் பகைபுலத்தில் இருந்து பசுக்களகைக் கவர்ந்து வர மறவராகிய கரந்தை வீரர்கள் அவர்களே எதிர்த்துப் பசுக்களகைக் கொள்ள, அதனால் இறந்துபட்டோர்க்கு நடுகல் எடுத்து மயிலிறகு சட்டித்துபி கொட்டி அரிசியிலிருந்து தயாரித்த கள்ளோடு சமம் மறியாட்டுக் குட்டியைப் பலிக்கொடுப்பர்; வழிபறிகள் வரால் இறந்துபட்டவர்களின் உடல்கள் புதைக்கப்பெற்ற இடத்தில் நடப்பெற்ற நடுகற்கள் கரந்தை வீரர்கள் வெட்சி வீரர்கள் கொண்டுசென்ற ஆநிரகைமீட்டுச்சென்று நடத்திய போரில் இறந்த கரந்தை வீரர்களுக்கு அவர்களின் பெயர்கள் எழுதி நடப்பெற்ற நடுகற்கள் மயில் தோகை சட்டப்பெற்றும் வேல்கடையத்தையும் ஊன்றிகிடுகுப்பலகை வகைக்கப்பெற்றும்

Written by - முனவைவர் சு. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

ஓரூமகன் அலல்து இலலளோள்

சரூமுகம் நோக்கிச் சலல்கன விடும் (புறம் .279).

கரந்தபைப்போரில் இறந்துபோன ஓரூ வீ ரனுக்கு நடுகல் நடத்தலை ஆவிர மலங்கிழார் தம்முடைய பாடலில் பின்வருமாறு எடுத்துக்காட்டியுள்ளார் :

நிரை இவண்தந்து நடுகல் ஆகிய (புறம் .261: 15).

புலவர் உறையிர் இளம்பொன் வாணிகனார் கரந்தபைப்போரில் வீ ரமரணம் அடந்தது ஓரூ வீ ரக்கல் நடத்தபோது அவன்மீது கையறுநிலை பாடினார். அந்த நடுகல்லின்மேல் அவனுடைய பெயரைப் பொறித்து மாலகைகளாலும் மயிற்பீலிகளாலும் அழகுபடும்படி யிருந்ததை அவர் தமது பாடலில் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார் :

பரலுடை மருங்கின் பதுக்கை சரேத்தி
மரல் வகுந்து தொடுத்த சமெப்பங் கண்ணியொடு
அணிமயில் பீலிசுட்டி பெயர் பொறித்து
இனிநட்டனரே கல்லும் கன்றொடு
கறவதைந்து பகைவர் ஓட்டிய
நடுநுதகை கழிந்தமை அறியாது
இன்றும் வரும்கொல் பாணரது கடும்பே? (புறம் .264).

கோவலர் (ஆயர்) வளர்த்து வந்த பசுமந்தகைகளைப் பகையரசனுடைய வீரர்கள் ஓட்டிக்கொண்டு போய் விட்டார்கள். இதனையறிந்த அவ்விரவீரன் அவர்களதைத் தொடர்ந்து சின்று வில்லை வளதைது அம்புமாரி பொழிந்து பகைவரை ஓட்டித் தன்னிரப்பசுக்களை மீட்டுக்கொண்டான். ஆனால், வறெறிபெற்ற அவன் பகைவீரர்கள் எய்த அம்புகளினால் புண்பட்டு மாண்டபோனான். திறலுடன் போர்செய்து மாண்டபோன அவ்வீரனுக்கு அவ்விரவீரர்களோவலர்கள் நடுகல் நடட்டார்கள். அந்த நடுகல்லுக்கு வளங்கமைரத்துப்பிக்களினாலும் பனங்குருத்துகளாலும் மாலகைகள் கட்டிச்சுட்டி சிறப்புச் செய்தார்கள். இந்தச் செய்தியைச் சோண்ட்டு முகையலரி சிறு கருத்தும் பியார் தம்முடைய பாடலில் பின்வருமாறு கரியுள்ளார் :

ஊர்நனி இறந்த பார்முதிர் பறந்தலை
ஓங்குநிலை வளங்கை ஓள் இணர் நறுவீப்
போந்தயைந்தோட்டின் புனதை தனர் தொடுத்தும்
பல ஆர் கோவலர் படலை சுட்ட
கல் ஆயினையே கடும்பான் தோன்றல் (புறம் .265).

இன்னொரு ஊரில் பகைவர்கள் வந்து அவ்விரப்பசுமந்தகைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு போனார்கள். அப்போது அவ்விரவீரன் அவர்களதைத் தொடர்ந்து சின்று போராடி மந்தகைகளை மீட்டுக்கொண்டான். ஆனால், பகைவர் எய்த அம்புகள் உடம்பில் பாய்ந்தபடியால் அவன் இறந்து போனான். அவனுக்காக நடவீரக்கல்லில் அவனுடைய பெயரைப் பொறித்து மயிற்பீலிகளினால் அக்கல்லை அழகுசெய்து போற்றினார்கள் என்று மருதன் இளநாகனார் என்னும் புலவர் கீழ்க்கண்டவாறு பாடுகிறார் :

Written by - முனவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார் தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

நடுநிலை நடுகல் நாட்பலிக் கட்டடும் (அகம் . 289 : 3).
 மரபுங்கல் நுணுகிய பனேம்முதிர் நடுகல் (அகம் . 297: 7).
 புந் தலை சிதைத்த வந் தலை நடுகல் (அகம் . 343 : 5).
 அடுத்த நடுகல் ஆள் என உததைத் (அகம் . 365 : 4).
 நிரநிலை நடுகல் பொருந்தி இமயைது (அகம் . 387 : 15).

நடுகல் ஆயினன் புரவலன் எனவே (புறம் .221:13).
 நிலைபெறும் நடுகல் ஆகியக் கண்ணும் (புறம் .223 : 3).
 நடுகல் பீ லிசுட்டி நார் அரி (புறம் .232. 3).
 நடுகல் கைதொழுகு பரவும் ஓடியாது (புறம் .306 : 4).
 நடுகல் பிறங்கிய உவல் இடும் புந் தலைப் (புறம் .314 : 3).
 புடநடுகல் லின் நாட்பலியிட்டி (புறம் .315 : 2).

தொண்டமண்டலப் பகுதி மக்களைப் பற்றிக் குறிக்கும் நபிலாகிய மலைபடுகடாம் எனும் நபிலில் நடுகல் வழிபாடு குறித்த சயெ்திகள் காணக்கிடக்கின்றன. மனம்பொருந்தாத பகைவர் தாம் தோற்றவிடத்து, வறெறியால் ஆரவாரம் சயெ்தபுது அது குவெட்கப்பட்டவீரர், மறுபடியும் போர்புரிந்து தம் உயிரைக் கொடுத்துப் புகழ்பெற்று, நற்பெயரோடு நடுகல் லாய் நின்றோர் பலர். அக்கறகள் முதுகிட்டுப் போனவரை இகழ்தல் போன்று தோன்றும். நடுகறகள் உள்ள பிரிவுவழிகள் பல இன்பம் மிகுகின்ற தாளத்தையுடைய பாட்டு நடுகல் தயெ்திற் கு விரும்பமாகும் வகையில் பழமையான மரபுடன் நும் யாழை இயக்கிப் பாடி விரைந்துசெல்லுங்கள், நீங்கள் வழிதெரியாமல் தவித்துத் திரும்பவும் அவ்விடத்திற்கும் வருவது போன்று புதிதாகச் செல்வோர் துன்பப்படாதிருக்கச் சந்திகளில் புல்லகை கையால் துடைத்து முடிபுடும் வயைங்கள் என்ற கருத்துக்களில் நடுகல் வழிபாடு குறித்த சயெ்திகள் காட்டுகின்றன. இதனைப் பின்வரும் பாடல்களில் காணலாம்:

தளிபொழி காணம் தலதைவப் பலவே;
 ஓன்னாத் தயெ்வ வர் உலவைவிடத்து ஆர்த்தினெ
 நல் வழிக் கொடுத்து நானுடை மறவர்
 சொல்லா நல்லிசைப் பெயரொடு நட்
 கல் ஏசு கவலை எண்ணுமிகப் பலவே;
 இன்புறும் முறற்கையும் பாட்டுவிரும்பு பாகத்
 தோன்றுஓழுகு மரபின் நும் மரபுபுகுத்துத் துனமைன்
 பண்டுநற்கு அறியாப் புலம்பெயர் புதுவிர
 சந்து நீ விப் புலமுடிந்து இடும்மின் (மலை.386 – 393).

நீங்கள் போகும் இடங்களில் வீரனின் பெயர் தெரியுமாறு கல்லை அகழ்ந்து எழுதிய தயெ்தித் தன்மையுடைய வழிகள் உள்ளன. நன்னனோடு பொருந்தாத நீங்கிய அவன் ஏவலுக்குப் பணியாத பகைவர் வாழும் நினதை தாலே நடுகல் கம் தரும் காட்டு வழிகளும் பல தனே பிலிற்றுக்கின்ற கண்ணியையும் தரேதை தருகின்ற கலிந்த கையையுடைய தனக்கென ஒன்றையும் கொள்ளாத நன்னனை நாடிச் செல்லுகின்றோம் என்று சொன்னால், மலேன செல்வமுடைய அவன் பழைய ஊர்களையே போன்றே இப்பகைவர் ஊர்களும் நமக்கு, அதனால் தங்கவணேபிய இடத்தில் தங்கி அச்சமில்லாமல் செல்லுங்கள் என பதனைப் பின்வரும் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன:

Written by - முன்னவைவர் சூ. அ. அன்னையப்பன் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

தெரிந்த பிறகு தொல் காப்பியம் மூலதனிய சங்க நூல்கள் பிராமி எழுத்துதினால
எழுதப்பட்டவை என்று கற்றுக்கொள்ளுங்கள் .

இன்னொரு சாரார் பிராமி எழுத்துக்கு முன்பு ஏதோ ஒரு வகையான எழுத்து சங்ககாலத்தில் வழங்கி வந்தது என்றும் பிராமி எழுத்து வந்த பிறகு அந்தப் பழைய எழுத்துமுறை மறைந்துவிட்டதென்றும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள் . அந்தப் பழைய எழுத்துமுறை இத்தகைய உருவமடையது என்பது தெரியவில்லை. பிராமி எழுத்துக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் வேறு வகையான பழைய எழுத்து இருந்ததா? இருந்தது என்று சொல்வதற்குச் சான்று இல்லை. இருக்கவில்லை என்று சொல்வதற்கும் சான்று இல்லை. பிராமி எழுத்துத்தான் மூலம் தமிழர் அறிந்த எழுத்து. அதற்கு முன்பு எந்த எழுத்தும் தமிழில் இல்லை என்று கற்றுக்கொள்வது, பிராமி எழுத்துக்கு முன்பு தமிழில் வேறு எழுத்து இருந்ததா இல்லையா என்று களைக்கூசியான விடையைக் கொடுப்பதற்கு நடுக்கங்களையோகும் . சங்ககாலத்து நடுக்கங்களில் எழுத்துகள் பொறிக் கப்பட்டிருந்தன என்பதை மலேசா என்று காட்டிக் கொள்ளுங்கள் . அந்த வீரகற்குகள் கிடக்காமா அக்கற்குகளில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன எழுத்துக்களைக் கொண்டு அந்தக் காலத்தில் வழங்கி வந்த எழுத்தின் வரிவடிவத்தை அறியலாம் . ஆனால் , இதுவரையில் சங்ககாலத்து நடுக்கல் ஒன்றேயும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. பௌத்தர் , சமணர் மட்டும் ஆதிகாலத்தில் தமிழ்நாட்டில் பிராமி எழுத்தை எழுதினார்கள் என்றால் அக்காலத்தில் பௌத்தர் , சமணர் அல்லாத தமிழர் வேறு ஒரு வகையான எழுத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும் . அந்த எழுத்துகள் நிச்சயமாக அக்காலத்து நடுக்கங்களில் எழுதப்பட்டிருக்க வேண்டும் . ஆகவே, கட்சை சங்க காலத்தில் பிராமி எழுத்து வழங்கி வந்ததா அல்லது வேறுவகையான எழுத்து வழங்கி வந்ததா என்பதை அறிவதற்கு அக்காலத்து நடுக்கங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் . இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடப்பட்ட வீரகற்குகள் நிலத்திலே ஆழ்ந்து புதைந்து கொண்டிருக்கும் . புதினத்தை அடி அல்லது இருபது அடி ஆழத்தில் புதைந்து கிடக்கலாம் . தமிழ்நாட்டில் பல கலகைக் கழகங்களும் தமிழ்நாடு அரசின் தொல்லியல் துறையும் மத்திய அரசின் தொல்லியல் துறையும் இணைந்து ஒன்றுசேர்ந்து இதில் முயல்வாரர்களானால் பயன் காணக்கூடும் . தமிழ்நாடு அரசின் தொல்லியல் துறையும் மத்திய அரசின் தொல்லியல் துறையும் கோவில் களிலுள்ள கல்வெட்டு எழுத்துக்களையும் தரகைக்கு மலேசே காண்ப்புகிற கல்வெட்டு எழுத்துக்களையும் மட்டும் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருப்பது போலதான் . தரகைக்குள் புதைந்து கிடக்கிற வீரகல் போன்றவற்றையும் அகழ்ந்து எடுத்து வெளிப்படுத்த வேண்டும் (வெங்கடசாமி, 2001 : 197 - 199).

00000000 00000000

ஆர்தாஸ் ., 2008, திருக்கூறள் அகராதி மலமும் சொல்லாக்கமும் , சின்னையை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் .
காசிநாதன் , நடன., 2010, காஞ்சிபுரம் மாவட்டத் தடயங்கள் , சின்னையை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் .
சீ தாராம் கும்புரத்தி., 2008, காஞ்சிபுரம் மாவட்டத் தொல்லியல் கையேடு, சின்னையை: தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை.
சுப்பிரமணியன் , ச.வ., 2003, பத்துப்பாட்டு, கோவில்பட்டி : கோவில்பட்டி மடாலயம் .
சுப்பிரமணியன் , ச.வ., 2006, சங்க இலக்கியம் (மூழுவதும்) , சின்னையை: மணிவாசகர் பதிப்பகம் .
வெங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2001, மயிலை சீனி. வெங்கடசாமி ஆய்வுக் கட்டுரைகள்

Written by - முனைவர் சு. அ. அன்னையப்பன், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தபய வளனார்
தன்னாட்சிக் கல்வரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 620 002. -

Saturday, 29 June 2019 22:23 - Last Updated Sunday, 30 June 2019 21:32

தொகுதி - 6, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2001, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 1, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2001, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 4, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2001, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி-3, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2002, சமயங்கள் வளர்த்த தமிழ், சனென்னை: எம். வறெறியரசி.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2002, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 5, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2003, சமணமும் தமிழும், சனென்னை: வசந்தா புதிப்பகம்.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2003, மயிலை சீனி. வங்கடசாமி ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
தொகுதி - 2, சனென்னை: மக்கள் வளியீட்டு.

வங்கடசாமி, மயிலை சீனி., 2004, பௌத்தமும் தமிழும், சனென்னை: நாம் தமிழர்
புதிப்பகம்.

annaiyappan.s.a@gmail.com